

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20235/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Калић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1981/22 од 05.05.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима садржаном у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1981/22 од 05.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1981/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24987/19 од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа пензије исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име неисплаћених износа пензије појединачно опредељене износе са законском затезном каматом као у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1981/22 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 56.020,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца за исплату

трошкова поступка изнад наведеног износа до 72.500,00 динара са каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 5.000,00 динара.

Против решења о трошковима садржаном у ставу другом изреке побијане одлуке тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим да је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ..., 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе и новог тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно тражење, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање изузетне ревизије.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против правноснажног решења којим је одлучено о трошковима првостепеног поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија тужиоца није дозвољена.

С обзиром да је побијано одлуком преиначено решење о трошковима првостепеног поступка, не примењује се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер исти прописује да је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић